

دین دوستی و برادر	جمعه دوستی بیاراید
زاتفاق و اطمینان	شوق کا پلا تہ آفراید

الثانی والعشرون

ظہری المثلث عیبہ عن غیوب الناس	پیشانی منور آن کردہ
ایضاً کن کو تیب یعنی	برد عیب دیگر آن کردہ

الثالث والعشرون

العینی الیاض قافی ایدی التامین	کہ ترا کر دی نکوسین
کہ ترا کر دی نکوسین	کہ بد صحت نظر فرماید

الرابع والعشرون

من حین اسلام المر تکرک ما لا یغیب	شاید درین تو جمال آفراید
شاید درین تو جمال آفراید	فراخه الیق خاصد بازا

الخامس والعشرون

العصید
لیس الشیء بالقرعہ انما الشیء الذی علی منہ عند

معلوم ان فیضان لہ درستی	معلوم در سید زرد
معلوم آن بود کہ کا غضب	معلوم غار و از بون زرد

السادس والعشرون

لیس العینی عن کثرة العرض انما العینی عینی العین	کار برد از و جا ساز مژده
نه تو اگر کسی بود کہ جمال	ان بود کہ از نور فضل خدا

السابع والعشرون

الخیتم سؤ الطین

خیتم مرد آن بود کہ در وقت	در وقت خلق بر کمان باشد
خود کار را جفا ط کند	تا از مکرید در امان باشد

الثامن والعشرون

العلم لا یحل منعه

ای کو نام مرد آ شود	کہ ترا علم درین مرد معلوم
مستعد را آن شود نام	مستحق را آن کن محرم

التاسع والعشرون

الکلمة الطيبة صدقة

ممن نعم کوی بی سائل	ممن مالش نمی طلب
---------------------	------------------